

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 5 lutego 2010 r. — Scarlet Extended SA przeciwko Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs

(Sprawa C-70/10)

(2010/C 113/30)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Scarlet Extended SA

Strona pozwana: Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs (SABAM)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywy 2001/29⁽¹⁾ et 2004/48⁽²⁾, w związku z dyrektywami 95/46⁽³⁾, 2000/31⁽⁴⁾ i 2002/58⁽⁵⁾, interpretowane w szczególności w świetle art. 8 i 10 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, pozwalają państwowemu członkowskim upoważnić sąd krajowy, który ma orzekać co do istoty sprawy i jedynie na podstawie przepisu stanowiącego, że „[sąd krajowy] może również wydać nakaz przeciwko pośrednikowi, którego usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią do naruszania praw autorskich i pokrewnych”, nakazać dostawcy dostępu do Internetu (w skrócie ISP) wprowadzenie, w stosunku do wszystkich swoich klientów, in abstracto i w celach zapobiegawczych, na wyłączny koszt ISP i bez ograniczeń w czasie, systemu filtrowania wszystkich połączeń elektronicznych, zarówno wchodzących jak wychodzących, przekazywanych za pośrednictwem jego usług, w szczególności przy zastosowaniu programów peer to peer, w celu zidentyfikowania w jego sieci przypadków przekazywania plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne, kinematograficzne lub audiowizualne, co do których strona pozywająca rości sobie prawa, a następnie zablokowania transferu tych plików, bądź na etapie próby ich ściągnięcia bądź na etapie ich wysłania?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy te dyrektywy nakładają na sąd krajowy, mający orzekać w zakresie wniosku o wydanie nakazu przeciwko pośrednikowi, którego usługi są wykorzystywane przez osobę trzecią

w celu naruszania prawa autorskiego, obowiązek zastosowania zasady proporcjonalności, w przypadku, gdy sąd ten ma orzec co do zakresu skuteczności i skutku odstrasżającego wniosowanego środka?

- (¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).
(²) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45).
(³) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).
(⁴) Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym (Dz.U. L 178, s. 1).
(⁵) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201, s. 37).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom (Zjednoczone Królestwo) w dniu 8 lutego 2010 r. — Office of Communications przeciwko The Information Commissioner

(Sprawa C-71/10)

(2010/C 113/31)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Office of Communications

Strona pozwana: The Information Commissioner

Pytanie prejudycjalne

Gdy w myśl dyrektywy Rady 2003/4/WE⁽¹⁾ organ władzy publicznej posiada informacje o środowisku, których ujawnienie miałoby negatywny wpływ na odrębne interesy chronione przez więcej niż jeden wyjątek [w tym przypadku interes bezpieczeństwa publicznego chroniony przez art. 4 ust. 2 lit. b) oraz